

TANÍTS MINKET IMÁDKOZNI

2017. április 2.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Ahhoz, hogy az életünk jobban egybe legyen szerkesztve, mint ahogy eddig valaha is volt, szükséges, hogy az imádságról még többet megértsünk. Az imádság egy alapszabvány a keresztény életében, olyan, mint a lélegzetvétel. Minden lélegzetünk lehet egy imádság, egy fohász Istenhez. Ma ezeket a gondolatokat szeretném egy kicsit megtámogatni az Igével, hiszen sokszor mondjátok azt, hogy nincs annyi idő, hogy mindazt végigimádkozzam, amit kellene. Érzitek, hogy egy kicsit kárhóztatásba helyeztél magatokat ezért? Ez alól lesztek ma felmentve! Ez által már nagyobb lesz az a hit, ami kit tud áradni belőlünk, mert a hit bennünk van. Ha nem kárhóztatjuk magunkat, akkor sokkal előbbre vagyunk. Ez a mai rövidke üzenet ezt a célt fogja szolgálni.

Egy olyan példával kezdjük, ahol egy királyról ír nekünk az Ige. Asa királyról, aki Júda uralkodója. Olvassátok a 2Kronikák 16. fejezetében, hogy többször megfeddi őt az Írás. Először egy harccal kapcsolatban jegyzi meg az Ige, hogy mivel nem az Úrba vetette a bizodalját, hanem ajándékokkal próbálta megvesztegetni az ellenséges királyt, ezért nem jött elő az a győzelem, amit az Úr szánt neki.

Aztán ha tovább olvassuk, akkor azt látjuk, hogy megbetegedett ez a király, de még súlyos betegségében sem az Urat kereste, hanem az orvosokat.

2KRÓNIKÁK 16,12.

12. És megbetegedett Asa, királyságának harminckilencedik esztendejében lábaira, annyira, hogy igen súlyos volt az ő betegsége; mindazáltal betegségében is nem az Urat keresé, hanem az orvosokat.

Ennek az lett a vége, hogy elaludt ez a király. Nem tudott felkelni ebből a betegségből, igen súlyos volt az ő betegsége, írja a 12. vers. Sok ember, ha súlyos beteg, és már eljut arra a pontra, hogy látja, nagy baj van, akkor azért csak elkezd keresni az Urat. Akkor fordulunk az Úr felé, amikor kimondja az orvos: hát itt már csak Isten segíthet! Isten ilyenkor is meghallgat minket, és látunk így is nagyon sok csodát, amikor nagyon nagy baj van. Ekkor már tudják, hogy kihez fordulhatnak, még akkor is, ha addig azt mondták, hogy ah, nem érdekel az engem! Hiába próbáltatok ti is százszor bemenni azon az ajtón, ám ha nagy baj van, megnyílik az az ajtó, és befogadják az üzenetet, ami nálatok van.

De Asa király nem ilyen volt, ő még akkor sem fordult az Úrhoz, amikor már nagyon nagy baj volt. Ebbe a betegségébe bele is halt, nem volt segítség az orvosoknál, az orvostudományban. Mert az Úr Jézus Krisztus lett volna az ő szövetséges Istene, akihez fordulnia kellett volna és segítséget kérni. Ő kimentette volna ebből a bajból, mint számtalan példában olvassuk, hogy Isten milyen csodákat művelt az Ószövetségben. Asa király nem egy

jó példa nekünk erre. Amikor a bajok jönnek, Isten olyan kegyelmes, hogy ha valaki addig nem is kereste Őt, de bajában az Úrhoz fordul, hatalmas csodákat láthat. Bemutatja az Úr, hogy íme, itt vagyok, élek, létezem és segítek neked! Kiment minket nagyon sok bajból.

Ha valaki ilyen helyzetben jön hozzátok, hogy ugyan számtalanszor visszautasította az üzenetet, most mégis hozzátok fordul, ne vessétek őt el, hanem imádkozzatok tiszta szívvel! Az Úr meg fog jelenni, meg fogja mutatni a csodáit, a csodatévő erejét, mert megfordult az illető szíve, és az Urat kezdte keresni. Sokszor a nagy baj sodor minket közelebb Istenhez. A bölcs ember pedig már akkor elkezd építeni a kősziklára a házat, amikor még nincs semmi baj a láthatáron. Építkeznek, és építkeznek. Amikor aztán jönnek a vizek és a viharok, a szélvész, nem tudják azt a házat elsodorni.

Ti bölcsök vagytok, mert hétről hétre jöttök és hallgatjátok az Igét, és hallgatjátok, és építkeztek ezekkel a gyönyörűséges élő kövekkel, amit az Úr ad az Igéje által. Ha jön a vihar, mi készen állunk, hogy meg tudunk állni abban! Ámen! Meg tudunk állni azokban a helyzetekben, amik majd jönnek, mert a vihar mindkét esetben eljött. Arra is, aki a homoktengerre építette a házat, és arra is, aki a kősziklára, csak a kimenetben volt a különbség. Hogy az imádság mennyire fontos az életünkben, ezt szeretném nektek ma elmondani, és azt, hogy ehhez nem kell térden állva töltenünk az egész napunkat.

Nézzük meg Nehémiás történetét röviden, aki egy gyönyörű szolgálatot talált arra, hogy az elpusztult Jeruzsálemet újraépítse. Nehémiás még a fogságban kap hírt arról, hogy nagyon nagy pusztulás érte Jeruzsálemet. Hogy a várfalakat lerontották, a kapukat elégették, hogy a nép nyomorban és megpróbáltatásokban él. Amikor ezt meghallja, siratni kezdi Jeruzsálemet. Bánkódik, sír és böjtöt folytat.

Nehémiás a király pohárnoka volt. Mindenkinek van egy főnöke a világi életben is, és ha a főnöknél nem vagyunk olyan jók, mint ahogy elvárja, akkor abból bajok lehetnek. Annak következményei lehetnek. Ez volt Nehémiással is, mert ő volt a király pohárnoka. Az volt a törvény, hogyha a pohárnok nem jókedvűen, nem derűsen ment a király elé, és nem úgy ivott előtte, akkor a fejét vehette a király. Az életébe kerülhetett.

Ennek ellenére nem tudta titkolni a bánatát az uralkodó előtt. Így amikor bement, hogy szolgáljon neki, észrevette a király, hogy valami emészti, valami bántja Nehémiást. Meg is kérdezi tőle, látva a bánatos arcát, hogy miért szomorú a tekinteted és az orcád, mi okozza ezt a bajt? Akkor megnyílik Nehémiás, és elmondja, hogy hogyan lehetnék én örömben, ha az én királyi városom romokban áll, és az én népem pedig megemésztetett az ellenség által, és csak foszlányokban van maradéka, a menekültek között?

NEHÉMIÁS 2,4–5.

4. És monda nékem a király: Mi az, amit kívánsz? És könyörgék a menny Istenéhez.

A király nem úgy felel vissza, ahogy ez esetleg a rossz kedvében történhetett volna, hogy hívhatja a hóhérokat, és veszik a fejét Nehémiásnak. Nem így fordul a helyzet, hanem a király szíve megnyílik. Mintha az Isten szíve ott lenne ezen a helyzeten, és egy kedvességet ad a királynak Nehémiás életében. Azt kérdi, mi az, amit kívánsz? Mit tehetek érted? Hogy lehetne ezt a dolgot jobbra fordítani? A király szíve elindul Nehémiás irányába, hogy felvidítsa, miközben fordítva kellene lenni. Nehémiásnak lett volna az a feladata, hogy a királyt felvidítsa. Látjátok, ha Isten jelen van egy helyzetben, akkor mennyi váratlan dolog történhet a mi javunkra? Erre legyetek felkészülve!

Mielőtt válaszolt volna a király kérdésére, Nehémiás könyörgött a menny Istenéhez – írja a következő mondatban az Ige. Azt írja, hogy: és könyörgék a menny Istenéhez. Miután a király kérdezte! Képzeld el! A szívében elkezdett könyörögni, hogy most mit válaszoljak? Teljesen váratlanul érte. Mielőtt bármire megnyitotta volna a száját, az Ő Istenéhez fordult, és könyörgött. Ez nem lehetett több három másodpercnél, mert választ kellett adnia a királynak. Mielőtt megnyitotta volna a száját, elkezdett könyörögni az Ő Istenéhez. Azt írja, könyörgék a menny Istenéhez.

NEHÉMIÁS 2,4–5.

5. És mondék a királynak: Ha tetszik a királynak és ha kedves előtted a te szolgád, azt kérem, hogy bocsáss el engem Júdába, atyáim sírjainak városába, hogy megépítsem azt!

Az imádságainkat be lehet építeni a mindennapjaink szempillantásaiba! Isten nélkül nem megy! A bölcsesség, aminek ott el kellett hangoznia a szájából, hogy először könyörgött. Pár pillanat lehetett. Uram, kérem azt a bölcsességet, hogy most szóljak! És aztán megnyitotta a száját és azt mondta: „Ha tetszik a királynak: és ha kedves előtted a te szolgád, azt kérem, hogy bocsáss el engem Júdába, atyáim sírjainak városába, hogy megépítsem azt!” Előhossa, hogy Uram, te most szívességet tehetnél nekem, hogy újra elmehessek, és felépíthessem a szeretett várost. Nemcsak hogy engem engedj el, hanem még egy adományt is kérek a tőled! Azokat a gerendákat, amelyekkel a templomot helyrehozom, és magamnak egy házat építek, felajánlasként tedd hozzá ehhez a jó akarathoz – mondja Nehémiás.

Hatalmas dolgokkal állt elő. A királynak nem lett volna kötelessége, hogy ezt megtegye, de ő mégis kedvezett neki, mert Nehémiás tudta, hogy hogyan kell fohászolni Istenhez, és hogyan kell Istennek a kegyeltségeit előhozni az életben. Minden lehelete imádság és böjtölés volt, olvashatjátok az első fejezetben. Ezt el lehet sajátítani, hogy miközben éljük az életünket, és érnek minket akár rossz dolgok is, az imádság folyamát, az imádság folyását nem hagyjuk el az életünkben! Nem hagyjuk, hogy bármi úgy letörjön minket, hogy feladjuk a reményt, hogy elhagyjuk a terveinket, a látásainkat!

Isten kegyeltsége közbelépett. Mielőtt Nehémiás szólt volna a királynak, könyörgött az Istenének. Ez egy szempillantás volt. Szeretném, ha ezt jobban látnánk, hogy lehetnek rövid kis imádságaink, amiket szinte két lépés között, ahogy megyünk az úton, elmondunk. Az elfoglalt életünkben, a zsúfolásig teli életünkben, ahogy mindenfelé kell mennünk, sietnünk, szaladnunk, nincs arra időnk, hogy bemenjünk az imaszobába több órát imádkozni. Vagyunk így.

Napok telnek el, hogy nincs rá lehetőségünk, ám akkor is tudunk egy ilyen ima-fohász kapcsolatban lenni Istennel, és az Ő kegyeltsége meg fog jelenni az életünkön, ha ezt gyakoroljuk. Ezt tudatosítjuk magunkban, van egy istentudatú hozzáállásunk, hogy a trón előtt vagyok szüntelen, miközben itt a földön élek és pergetem az életemet. Az Úr gyelyelme velem van. Ámen.

Ez egy nagyon jó példa, amit Nehémiás tett. A király előtt két mondat között fohászodott az Ő Istenéhez. Ezt el kell nekünk is sajátítani! A mi Istenünkkel, a mi Főpapunkkal szüntelen kapcsolatban kell lennünk. Szólunk hozzá, és Ő mit mond? Ezt szeretném egy újszövetségi Igével is megtámogatni, hogy így kell élnünk, egy ilyen ima-fohász kapcsolatban kell lennünk Istennel, miközben jönnek az aggodalmaink, félelmeink, rettentések, rossz hírek. A mai világban ebből van bőven. Csak ki kell nyitni a híreket, vagy a szomszédot hallgatni, mit sorol, de Isten Igéje azt mondja nekünk, hogy semmi felől ne aggódjatok!

FILIPPI 4,6–7.

6. Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.

Tehát ahhoz, hogy ezek az aggodalmak ne tudjanak minket mélyebben megkárosítani, megroncsolni, a hitünket lenyomni, ahhoz először ezeket az aggodalmakat vissza kell utasítani. Rajta kell kapnunk magunkat, hogy már egy ideje ezen töprengünk, agyalunk, de magunktól úgysem jövünk rá, hogy mi lesz a megoldás. Ne aggodalmaskodjunk rajta! Semmi felől ne aggodalmaskodjunk, hanem az aggodalmaknak ellenállunk, és félretesszük! Imádságotokban, és könyörgésekben, minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat Isten előtt! Ahányszor csak jön az aggodalom, ezt kell gyakorolni! Amikor megkísért a gondolat, hogy aggódnod, vagy töprengened, vagy tépelődnöd kellene, hogy édes Istenem, hogy lesz ez, miként fog ez megoldódni? Akkor egyet kell tenned: imádságotokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel a kívánságaitokat az Isten előtt!

Azt mondja az Ige, hogy csomagold be azt a dolgot, ami aggaszt, a gondodat, problémádat csomagold be hálaadásokkal! Teljesen tekerd körbe, csomagold be, vedd körbe hálaadásokkal! Úgy, hálaadásokkal tárd Isten trónja elé, tedd oda a trónja elé. Sok hálaadással, olyan hálaadásokkal, mintha már kezdedben lenne a megoldás. Mintha már látnád, hogy megoldódott. Mintha már benne járnál abban, hogy amit kértél, az megvan. Ugye, akkor tudnál jól hálát adni? A legtöbb ember akkor is elmegey mellette különben, ahogy a tíz leprásból egy jött vissza megköszönni, és imádta Istent. De te legyél az az egy! Lásd magad, hogy akkor ujjongani tudnál, és köszönni!

Azokkal a hálákkal kell menni az Úr elé szorongásainkban, az aggódásainkban, körbevéve azokat sok-sok hálaadással, és fölemelni a trón elé! Ez hoz megoldást, azt mondja az Ige. Így kell feltárni a kívánságainkat Isten előtt.

Szeretnénk-e békeességben élni? Ugye, milyen jó a békeesség? Az egy gyönyörű dolog. Ha ezt megtesszük, akkor jön az Istennek békeessége.

FILIPPI 4,6–7.

7. És az Istennek békeessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.

Meg tudjuk magyarázni, miért vagyunk ebben a tengernyi békeességben? Nem, mert még nem látjuk azt. Mert még csak a trón előtt van kirendelve a megoldás. De mégis, ha ezt megtesszük, hogy az aggodalmaink helyett feltárjuk a kéréseinket a trón előtt hálaadásokkal, akkor jön egy békeesség. Ha az aggodalmakat el tudod parancsolni így, és ellen tudsz állni, akkor fog jönni ez a békeesség. Ezt a részt el kell végeznünk. Ez egy köteles része a kereszténynek, mert különben tele lesz aggodalommal, félelemmel, rossz gondolatokkal és szorongásokkal. Mert ezek maguktól jönnek. Egyszerűen adja magát a világ, hogy ilyen. Ezeket le kell szerelnünk, és akkor jön Isten békeessége, amely minden értelmet felülhalad. Nem lesz rá magyarázat, hogy miért van ilyen békeességed. De belül tudod, hogy ez megvan neked, mert odatetted, megkérted. Isten elkészítette, ezért tengernyi a békeességem. Ez az a békeesség, ami minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni a szívedet és a gondolataidat! Többé nincsenek háborgó gondolatok, egy békeesség jött. Az a háborgó szív, ami egy napja még tele volt aggodalommal, békeességben lesz, ha ezt megteszed. A szívünk, és a gondolataink elcsendesednek, és ez a békeesség megőrzi a szívünket és a gondolatainkat a Krisztus Jézusban!

Ez azt jelenti, hogy csak olyan gondolat fog megállni a te gondolataid, és az értelméd, az elméd körében, ami megáll a trón előtt is. Mert ez Isten csodája a háborgó világban, ahol élünk! Ezt Isten garantálja nekünk, ha gyakoroljuk ezt. Felhívja a figyelmünket arra, hogy éljük az életünket ebben a békeességben, mert lehet így is élni! Élhetünk háborgásokban, vagy élhetünk minden nehézségünk

ellenére ebben a békességben! Amikor ezt a békességet meg tudjuk ragadni, akkor a hitünk sokkal hatékonyabban működik, ezt tudni kell. Mert mennyei szféra a hit, fönt a mennyben született, és a mennyben békesség van. Másként nem működne fönt sem, lent sem. Isten szeretete, Isten békessége az, amiben a hit tud jól működni, és megtermi mindazokat, amikben hiszünk! A két legrövidebb Ige a Bibliában, ezért mondom, ahogy akik újak, azok is fognak tanulni ma igeverset, és úgy mennek haza, hogy tudnak idézni a Bibliából. Ez a két legjobb igevers pedig úgy szól:

1THESSALONIKA 5,16–17.

16. Mindenkor örüljetek.

Akkor is, ha temérdek okod van rá, és akkor is, ha éppen sírni lenne kedved, mert kaptál egy rossz hírt. Akkor is örüljél! Miért? Pontosan azért, mert Isten ezt a mennyei békességet szánta neked, és azt akarja, hogy abban élj, és azt élteti ez az öröm! Mindenkor örüljetek, és szüntelen imádkozzatok!

17. Szüntelen imádkozzatok.

Ez a szüntelen imádkoztatok, ez a mai mondandónak a képkerete. Hogy azt akarja Isten, hogy egy imádságos életet éljünk. Mondtam nektek, hogy 24 órát nem lehet a térdünkön töltenünk, ezt nem kívánja tőlünk Isten. Nem lehet. Nem arról szól, hogy vegyük ki magunkat ebből a világból, és éljünk úgy, mint a barlangban az ezer évvel ezelőtti szentek éltek, akik ezt megengedhették maguknak. Nekünk ez nem adatik meg a mai világban. Nekünk itt, ebben a világban is érvényesülni kell, és érvényesülni kell Isten országában is. Hozzáteszi az Ige, hogy úgy megy, ha megtanuljuk, hogy szüntelen imádkozunk.

Ez a szüntelen imádság azt jelenti, hogy a szívünk egy folytonos összeköttetésben van Istennel, és megtanulunk olyan fohászokat elmondani, amiket Nehémiás tett a király párbeszéde közben. Ez egy meghívás arra, hogy ezeket a rövid fohászokat el tudjuk mondani, vagyis nem feledkezünk el Istenről, miközben abban a helyzetben meg kell állnunk. El tudjuk mondani azt a rövid fohászt. Néha annyit, hogy Uram, segíts! Vagy Jézus, a neved uralkodik most itt, ebben a helyzetben!

De semmit nem teszünk az Ő jelenléte nélkül. Ez egy tudatosítása ennek a szüntelen imádkozásnak. Beülsz az autóba, megköszönöd, hogy az autó célba ér, és nem érinti az ellenség! Ha reggel felkelsz, megköszönöd, hogy a mai napod teljes dicsőségben lesz. Egy gondolat, de az Úrral kezd minden egyes fázisát a napodnak, ahogy zajlik, vond be az Urat, és a Jézus nevét, és egy hálaadás gondolatot, hogy tudom, Uram, hogy ez rendben lesz, mert a Te kezdedbe adtam! Nincs aggodás, Jézus a főnök, Jézus az Úr! Egy gondolat elég. Azt nem lehet mindig tudni, hogy hogyan kell hangoznia, mert a Szellem fogja hozni, hogyan beszélj az Úrral, hogy mit jelents ki arra az adott pillanatra, amikor egy ilyen nehezebb óra, vagy megpróbáltatás következik, hogy minek kell a szádban és a szívedben lennie, hogy azon átmenj az Ő dicsőségére, de legyen Ő bevonva, legyen beavatva! Ez a szüntelen imádság. Szüntelen imádkoztatok, és ne teljen el úgy semmilyen dolog az életben, hogy az Ő neve ne legyen ott megkoronázva! A hiteddel kijelented, hogy Jézus az Úr!

A tanítványok, Jézus tanítványai látták, hogy Jézus sokszor félrevonul és imádkozik. Szerették volna hallani, hogyan imádkozik, de sokszor Jézus félrevonult, és nem hallották.

LUKÁCS 11,1.

1. És lőn, mikor Ő imádkozék egy helyen, minekutána elvégezte, monda néki egy az Ő tanítványai közül: Uram, taníts minket imádkozni, miképpen János is tanította az ő tanítványait.

Látták Jézust, hogy most imádság ideje van, és elvonulva imádkozik. Amikor azt elvégezte, akkor a tanítványok közül az egyiknek volt bátorsága hozzá, hogy szóljon: Uram, taníts minket imádkozni, miképpen János is tanította az ő tanítványait! Abban az időben ezeket az imádságokat legtöbbször leírták, és a könyvekből imádkoztak. Egy sémát kerestek a tanítványok, hogy hogyan tudnánk mi is ugyanúgy imádkozni, ahogy ez a gyönyörű Jézusunk teszi, és követik a jelek, csodák az Ő szolgálatát? A tanítványok szerették volna, ha Jézustól tanulnak.

Jézus pedig megtanította őket egy rövid imádságra. Ez a Miatyánk, ami minden keresztény imádkozhat. Ez egy gyönyörű imádság, tulajdonképpen minden egyes sorából egy egész szellemi alapelve le lehetne szűrni, és könyveket lehetne írni minden egyes soráról, olyan sok mindent foglal magába ez a rövid kis imádság. Most a Máté evangéliumból olvasom, ott is rögzítve van.

Jézus azt mondja a tanítványoknak, hogy akarjátok tudni, hogyan imádkozom? Elmondta a sorokat, hogy ezeket imádkozhatjátok. Rövid kis ima, és dicsőség Istennek, hogy Jézus ezt adta nekünk. Milyen jóízű együtt mondani egy ilyen imát, amit már tudunk a szívünkéből! Csodálatos dicsőséget hordoz, mert Isten szellemi törvényei is benne vannak, és világosságot hoz.

Jézus legelsőként tanítja nekik, hogy szólítsátok Őt Atyának, ahogy én is, mert Ő nem csak az én Atyám, hanem a ti Atyátok is! Ezért mondja nekik, mi Atyánk. Hoz egy gyönyörű kijelentést arról a tanítványoknak, hogy az nemcsak az én mennyei Atyám, az Abba Atyám, hanem az én hatalmas megváltásom által mindannyiunk Atyja lesz.

MÁTÉ 6,9–13.

9. Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a Te neved;

Szólíthatjuk Őt mennyei szent édes Atyánknak, mert a mi Atyánk lett. Ebben egy gondoskodás, egy gondviselés, egy végtelen szeretés, egy féltő szeretés van, mint ahogy a szülő félti a gyermekét, benne van a szerető féltés.

Szenteltessék meg a Te neved! Ez a második gondolat.

Első, hogy a mi Atyánk, közös Atyánk van, mondja Jézus. Felmegyek az én Atyámhoz, és a ti Atyátokhoz, mondja nekik. Közös Atyánk van! Hatalmas dolog, hogy Jézus elsőszülött lett a halálból, és ahogy minket előhoz, mi ugyanahhoz az Atyához imádkozunk, és ugyanolyan jogaink vannak, mint a halálból elsőszülöttnek. Mert egy az Atyánk. Dicsőség Istennek! Ámen!

Ezen is nagyon sokat gondolkodhatsz, és előbbre fog vinni téged, hogy milyen helyre emelt Jézus. Atyafiak, testvérek között Ő az első, és mi örökostársak Ővele. Egy Atyánk van, a mi Atyánk! Ha imádkozol, így lásd ezt! Szenteltessék meg a Te neved – mondja Jézus. Vastag könyvet lehetne írni, hiszen Istennek minden neve kijelentésre kerül a Bibliában. Amikor Isten bemutatkozik egy-egy nevén, akkor azt szeretné, ha jobban megértenénk, hogy mit szeretne elvégezni értünk. Amikor kijelenti, hogy én vagyok Jahve Raffa, a te gyógyítód, akkor szeretné az Úr, hogy tudjad, ha a betegség megtámad és te ezt a nevet elkezded magasztalni, és gyógyítóként látod, neki gondja lesz arra a gyógyulásra. Az Ő neve megszenteltetik abban a helyzetben. Míg Őt magasztalod, az Ő neve dicsőséget vesz magának, szentséget ölt fel arra a helyzetre, hogy megszenteltessék az Ő neve. Ez többet hordoz kijelentésben, mint azt elsőre fel tudnánk dolgozni.

Azt mondja a Példabeszédek könyve, hogy erős torony az Úrnak neve. Bármelyik nevén is szólítod Őt az ószövetségi nevei közül, az egy erősséget hoz az életedre. Erős torony az Úrnak

neve, és ahhoz folyamodik az igaz és oltalmat talál! Az Ő nevével meg tanulni élni, az egy hatalmas dolog! Ha tudod, hogy van egy olyan neve is, hogy Jahve Samma, az Úr ott van, akkor fogod tudni, hogy nem vagy egyedül. Fogod tudni, hogy ahova mész, és amiben vagy, abban nem vagy egyedül! Ez az egyik neve az Ószövetségben. Az Úr ott van.

Vagy az Úr a mi zászlónk. A szerelem zászlaja, a győzelem zászlaja. Ha azt kitűzöd, oda seregleni fognak a népek. Ezekben a neveiben kijelentések vannak! A neveinek a megszentelése pedig a Szent Szellem küldetése az életünkön. Fölemeljük ezt a nevet, és elkezdjük magasztalni.

Mi az Újszövetségben a Jézus nevét kaptuk, ebben benne van az Isten teljessége, ha ezt a nevet elkezdjük magasztalni. Ezért olyan fontosak a magasztalások. Miért kellene magasztalnunk egy nevet? Jézus nevében benne van Isten teljessége, és miközben magasztaljuk a nevét, Istennek gondja lesz rá, hogy az a helyzet megszenteltessék. Hogy csak Ő marad, és minden gonosz eltávozik. Egy szentséget, és egy megigazultságot vesz az a helyzet, ami fölött felemelkedett a Jézus nevét, és kijelent, hogy Jézus az Úr ezen helyzet felett. Az ellenségnek nincs helye, és elkezded hálással, és magasztalásokkal illetni ezt a nevet, amelyben hatalmat vettél, és az a név meg fog szenteltetni abban a megpróbáltatásban. Itt mondja Jézus: szenteltessék meg a Te neved! Az Úr Jézus Krisztus neve naponta legyen dicséret formájában az ajkadon, ne csak kérj ebben a névben, hanem legyen ott magasztalások formájában! Ez is lehet röpke idő, de tudatosítsd magadban, hogy én magasztalom ezt a nevet, mert tudom, hogy ez a név cselekszik! Ez a név megcselekszi, ez a név összetöri azokat az igákat, és ez a drága név nekünk adatott!

Ez a második gondolat az imában. Szenteltessék meg a Te neved.

MÁTÉ 6,9–13.

10. Jöjjön el a Te királyságod; legyen meg a Te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is.

Nagyon érdekes, ahogy ezt tanítja Jézus a tanítványainak. Ez egy hit-parancsszóvá is válhat az életünkben. Uram, én a Te királyságodat szólítom ebben a helyzetben! Jöjjön el a Te uralkodásod, a Te uralmad, a Te királyságod az életemben! Ahogy Isten mondta, hogy először legyen világosság, ugyanúgy te is mondhatod, hogy legyen világosság az életemben, jöjjön el a Te királyságod! Ezek karöltve járnak. Ahol Isten királysága van, ott világosság van. Jöjjön el a Te királyságod az életemben!

Legyen meg a Te akaratod! Mindenképpen a Te akaratodat vágyom, mert a Te akaratod a legjobb az életemben. Úgyhogy nem fogok okoskodni, hogy ez vagy az lenne jobb, én ezt a Te kezébe adtam, odaszántam az életemet, legyen meg a Te akaratod! Azt viszont követelem, hogy a Te akaratod láthatóvá legyen az életemben. Követelem hatalommal! Az ellenségnek el kell távoznia erről a földről! Ez a terület Istené, Istennek szentelt föld. Termőföldje vagyunk Istennek.

Tehát ez egy hatalmi kiállítás, amit Jézus itt mond: Jöjjön el a Te királyságod, Uram! Legyen meg a Te akaratod! Az ellenség hátrálni kezd, ha ezt ilyen hatalommal tudod imádkozni. Meg kell tanulnunk ezt a hatalmat, amit Jézus itt átad nekünk!

Szólíthatjuk az Ő akaratát, hogy az pontosan úgy legyen nekünk itt a földön, miként a mennyben. A mennyben teljes szentségben, tisztaságban, szeplőtelenységben mennek a dolgok. Békességben, szeretetben, fenséges kiáradásban. Nem ismernek szükségét a mennyben, akik ott fent élnek. Nincs szükség. Ha mi itt szükségét tapasztalunk, akkor még nincs meg Isten akarata úgy az anyagi életünkben, ahogy az a mennyben van. Úgyhogy szólíthatod az akaratát.

Legyen meg az Ő akarata itt a földön, pontosan úgy, ahogy a mennyben is van. Ez egy illesztése a mennynek a földhöz. Ami egy napon el is jön, mert az új Jeruzsálem le fog szállni a földre, de addig még Isten általunk sok mindent el akar végezni. Ez része az imának.

MÁTÉ 6,9–13.

11. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.

Tehát látod, az ima maga nagyon rövid, amit Jézus tanít, de rengeteg mindent hordoz és elvégez, hogyha kicsit beljebb tekintünk. Ebben benne van, hogy nem kell összegyűjtenünk és összehordanunk mindenfélét a világ telhetetlenségével. Isten gondoskodik rólunk, hogy nekünk minden napra meglegyen a teljes ellátásunk, és a holnapról is gondoskodni fog.

A zsidóknak az aznapi mannáért kellett felszedniük, és nem gyűjthettek más napra, kivéve, ha szombat nap jött. Minden nap adott az Úr nekik új és friss mannáért az égből. Úgyhogy ez egy bizonyos szemléletmód megint. A világ nem ismeri ezt. A világ azt mondja, hogy még kell neki, és harácsol, és még kell neki! A keresztény pedig rábízta magát Istenre, hogy Ő megadja a mindennapi kenyeret. Isten nem fogja hagyni, hogy szűkölködjének az övéi, és éhezzenek.

12. És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek;

Bocsásd meg a mi vétkeinket – mondja. Ez a „bocsásd meg a mi vétkeinket” nagyon kell, hogy éljen bennünk. Ha vétkeztünk, akkor igenis tudnunk kell, hogy hol van a bűnbocsánat. Kicsoda olyan Isten, mint Te – mondja az Ige –, aki megbocsátja a bűnöket? Úgyhogy mindenkinek el kell rendeznie az Úrral, ha vétkezett az Úr szeretet törvénye ellen. Bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek! Ezt megint el lehet imádkozni gyorsan, egy sodrásban, de attól még nem biztos, hogy elvégezted, hogy megbocsátottál mindenkinek, aki sebet ejtett a lelkedre. Van, amin dolgozni kell éveket.

Uram, elengedtem, megbocsátottam, minden álnokságát elengedtem. Nem engedem, hogy a teljességemet érintse! Ezekre van, hogy dolgozni kell, mert még nem vagyunk szabadok tőle úgy, ahogy szeretnénk. Tehát ez az imádság megmos minket minden alkalommal, de azért, mert egyszer elmondtuk, nem biztos, hogy mindenkinek meg tudtuk bocsátani, amit ellenünk vétkezett. Amíg nem vagy benne biztos, addig imádkozz az illetőért! Hogy teljesen szabad tudj lenni attól, amit tett ellened, ahhoz imádkozni kell érte az Igét. Az Ige meg fog mosni téged is, meg fogja mosni azt a helyzetet, és a másik embert is. Az Ige fürdője. Ez nagyon fontos. Tehát látod, alapelveket sorol a Miatyánk imádság, de annak a gyakorlása és a megértése hosszú fejezeteket foghat magába.

13. És ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg minket a gonosztól. Mert tiéd a királyság és a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen!

Így zárja Jézus: És ne vígy minket kísértésbe. Nem mintha az Atya bevinne minket oda. Sokkal inkább arról van szó, hogy ha rossz irányba mennénk, akkor ments ki minket, szólj nekünk időben! Ne kerüljünk bele azokba a kísértésekbe, ments ki minket onnan! Ne szaladjunk a veszélyünkbe, ne szaladjunk bele ezekbe a kísértésekbe. Az Úr maga nem visz minket veszélyhelyekre, ebben biztos lehetsz. Ennek ez a jelentése, hogy Uram, idejében kérem azt a figyelmeztetést, amit biztosan meghallok, ha rossz irányban vagyok, hogy ne menjek be a kísértésbe.

Szabadíts meg minket a gonosztól! Ő egyedül a Szabadító. Szabadítson meg ezektől a gonosz erőktől, a gonosz helyzetektől, az ellenség csapdáitól, terveitől! Uram, Te vagy a Szabadító az életemben. Szabadíts meg ezektől, hogy tisztán élhessek Neked! Ez a gondolata is fontos.

Az utolsó sora pedig, hogy kijelentjük, hogy Tied ez a királyság, és Tied a hatalom, és Tied a dicsőség mindörökkön örökké.

A keresztyén világ mormolja, mondja és mondja Jézusnak ezt a kis imádságát, a Miatyánkot, de ha mindannyian nagyobb mélységében tudatában lennénk, hogy mit imádkozunk, előrébb lennénk. Az imádság maga egy csodálatos, Szellemtől született imádság, úgyhogy nyugodtan imádkozhatjuk. Jézus neve ugyan nincs benne, mert akkor Jézus még nem dicsőült meg, azért Jézus nevét nyugodtan hozzá tehetjük. De ezeket az alapelveket naponta imádkozhatjuk, és előbbre visz minket. Ezeket tehát Jézus tanította az imádságról.

Megint egy másik helyen találunk az imádságról egy nagyon fontos elemet, amit gyakorolnunk kell, ha azt akarjuk, hogy az életünk biztonságban és teljességben lehessen. Erre sem gondolunk eléggé, mert általában úgy rohanunk a trón elé, hogy rögtön a mi dolgainkat soroljuk. Mintha nem létezne más. De az a kifejezés, hogy mi Atyánk, azt közli, hogy Isten királysága nem csak Isten és én belőlem áll, hanem ott van még az a nyáj, mindenki, az atyafiak, és nagyon sok minden más. Itt erre hívja fel az Írás a figyelmünket az 1Timótheus 2-ben. Nézzük ezt meg, egy buzdítást kapunk itt Páltól.

1TIMÓTHEUS 2,1–2.

1. Buzdítalak azért, hogy mindenek előtt tartassanak könyörgések, imádságok, közbenjárások, hálaadások minden emberért,

Vagyis, mielőtt az anyósodra mész panaszkodni a trón elé, azt mondja, hogy mindenek előtt valamit el kell imádkoznod, hogy a többi is rendben legyen. Mindenek előtt tartassanak könyörgések, imádságok, közbenjárások, hálaadások minden emberért. Ez már egy hosszú felsorolás, úgyhogy több idő kell rá, de el kell végezni.

2. Királyokért és minden hatalomban lévőkért, hogy csendes és nyugodalmas életet élhessünk, teljes istenfélelemmel és tisztességgel.

Ha ezekért a királyokért, és minden hatalomban lévőkért – azt mondja az Ige – a keresztyén világ nem imádkozik, akkor felejsük el, hogy csendes és nyugodt életet élhessünk. Mert azt mondja, hogy azért imádkozzunk ezekért, hogy csendes és nyugodalmas életet élhessünk, teljes istenfélelemmel és szentséggel és tisztességgel.

Vagyis ahhoz, hogy az ország mentes legyen a korrupciótól, mit kell tenni? A keresztyéneknek imádkozniuk kell. Azért, hogy akik elől járnak, azok pontos döntéseket tudjanak hozni, mit kell tenni? A keresztyéneknek nem szidni kell ezeket a nagyon áldott politikusainkat, hanem arra van szükség, hogy még áldottabbak legyenek.

Tehát áldást kell rájuk szólni, akár nevek nélkül. Áldást kell szólni arra a helyre, amit ő betölt. Uram, áldást parancsolok! Bölcsességet parancsolok! Megértést parancsolok! Kijelentést parancsolok! Segítőket parancsolok a Jézus nevében! Ne az ellenség sodraiba kerüljön ez az ország az ő döntéseik által, hanem jó irányba haladjon, és ezt én elvégzem az én hitem szerint, mert az Ige így írja! Nem veszem fel a gyűlölködést, amit a politikában tapasztalok nap mint nap, mert az ellenség utcája lenne. Szidják egymást veszettül, egyik a másikat. Mindig a másik tehet mindenről. Ez nem visz sehova. Mindenről a másik tehet, forgatják erre, forgatják arra azért, mert nem látják azt a világosságot, amiben te vagy.

Úgyhogy a te világosságodnak kell fénylenie ebben az országban. Ezt minden imakörön megtesszük, végigimádkozzuk az országért ezt az imát. Köteles részünk azért, hogy a többi ima is célba érhesen. Rövid gondolatok, de nagyon fontosak.

Jézus azt mondja a János evangéliumban, hogy azért, ha a Fiú megszabadít titeket, vagyis szabaddá tesz benneteket, valósággal szabadok lesztek. De csak akkor, ha az Ő szabadítása elvégeztetik rajtad. Mit ért ez alatt, hogy teljes szabadságban kell élnünk? A Róma levélben nagyon jól megvilágosodik ez a rész, hogy mondjuk azt, hogy szabadok vagyunk, ez így igaz.

De mit értünk alatta? Mit jelent a mi szabadságunk? Szabadon megyünk, és kirabolhatjuk az első bankot? Mondja Pál, hogy mindent szabad nekem, de nem minden használ. Nem lesz jó vége. A múlt héten egy börtönben szolgáltam, ott olyanok ültek, akik valamit tettek azért, hogy oda kerüljenek. Megbánták, és van kegyelem a számukra, de azért mindent nem szabad nekünk, ahogy ott Pál írja. Mert ez a szabadság, amiről Jézus beszél, ez nem ezt írja. Azért jól gondoljuk meg, amikor azt olvassuk, hogy mindent szabad nekünk, hogy egy lépéssel hátrább azért. Miben van benne a Szent Szellem? A Szellem szabadságában szabad nekünk mindent, ahova Ő vezet. Ezt olvassuk el. A Róma 6-ból a 11-es versztől három igeverset olvasok fel, amiből kivesszük, hogy mit üzen nekünk ez a szabadság.

RÓMA 6,11–14.

11. Ezenképpen tekintétek magatokat úgy, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban.

Vagyis ez egy szemléletmódot hoz neked, hogy hogyan is nézzed azt a helyzetet, hogyan is tekints magadra, hogyan lát téged Isten, és úgy tekints te is magadra. Meghaltatok a bűnnek – mondja. Igen ám, de még itt élünk testben. Egyrészt mondja az Ige, hogy meghaltunk a bűnnek, másrészt pedig itt élünk a testünkben, és a testünk egy csomó bolond dologra akar vinni minket. Lassan a testtel – azt szabad csak mondanunk! A test dolgai, a test cselekedetei – olvasd el a Galata 5-ben, hogy hova visznek! Meghaltatok a bűnnek, és éltek valakinek. Éltek az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban! Amíg Krisztusban vagyunk, addig van ez a szabadságunk.

12. Ne engedjétek a bűnt uralkodni a ti halandó testetekben, ne is engedelmessédjétek annak az ő kívánságaiban:

Hogy van ez? Ha meghaltunk valaminek, és ez azt mondja, hogy a bűnnek meghaltunk, akkor az mégis képes uralkodni rajtunk? Ez elsőre megfoghatatlan, ugye? Ha én meghaltam a bűnnek, akkor hogyan képes a bűn uralkodni rajtam? Mert ha nem lenne képes uralkodni rajtam, akkor nem mondaná, hogy ne engedjétek a bűnt uralkodni. A mi dolgunk az, hogy ne engedjük uralkodni a bűnt. Hol akar a bűn uralkodni? A mi halandó testünkben. A testben akar a bűn helyet találni, mert a szellemben teljes megváltottak vagyunk. A váltságunk el van rendezve. Meghaltunk a bűnnek. Hol? A szellemünkben. Teljes megváltásunk van. A szellemünk pontosan olyan tökéletes, örök életet hordozó, tiszta és szeplőtelen, mint az Úr Jézus Krisztusé. Ezért meri írni, hogy meghaltunk a bűnnek, és élünk az Istennek.

A következő gondolatban azt mondja, hogy valamit ne engedjünk meg ennek következményeként. Ne engedjétek a bűnt uralkodni, ugyanis ebből azt látjuk, hogy a bűn uralkodni akar felettünk. Hol tud uralkodni? A halandó testünkben. A test cselekedeteiben akar helyet kapni magának. Ott fog uralkodni, ha hagyod. Azt mondja az Ige, hogy ne engedjétek! Nos, ez már rajtad áll, hogy azt mondod, hogy állj, eddig, és innen nem jöhetsz tovább! Innen eltávozol evvel a gondolattal, ezzel a cselekedettel! Ez engem nem jó irányba visz, és nem engedem! Én most uralkodom a bűn felett. Ez a mi részünk: ne engedjétek!

Vagy pedig azt mondjuk, hogy gyere beljebb, gyere beljebb nyugodtan! Ó, nem lesz ebből semmi baj, kegyelem alatt vagyok, mindent lehet! Gyere beljebb, gyere beljebb! Beljebb is fog jönni. Amennyi helyet adunk neki, annyit vesz magának. Vegyük ezt tudomásul, és nem

okolhatjuk a másikat érte. Mert nagyon-nagyon szeretjük másra kenni az összes hibánkat. De nem tehetjük meg! A trón előtt sem mondhatjuk, hogy Uram, de hát a másik volt! Ádám megpróbálta. Mondta, hogy az asszony volt, akit mellém adtál!

De Ádám is megkapta érte, ami neki járt. Úgyhogy ezt neked kell elvégezni, hogy ne engedd a bűnt uralkodni. Hol? A ti halandó testetekben. Ne is engedelmességedet annak az ő kívánságaiban! Mert itt fog meg minket az ördög, ha engedünk a kívánságokban. A kívánsága viszi el az embert, ha enged, és még enged helyet.

A kívánságokkal fog jönni: milyen szép ez az alma, kívánatos a szemnek, milyen jó ízű lehetne! És elkezdünk rajta gondolkodni, forgatjuk és forgatjuk, bejön a kívánsággal. Nem véletlen volt a múlt héten a böjtről szó, mert a testet meg kell fegyelmezni! A testnek nem szabad mindent megengedni, amit szeretne, mert bajba sodorna minket. Nincs neki minden megengedve! A test nem jól érzi magát, amikor ezt hallja, de te jól érzed magad, mert a szellemed tudja, hogy ez az igazság. A testünk elkezdi szorongani, hogy jaj, megint mit hallgatsz? Minek ez az egész? Inkább menjünk, és csináljunk valami jó kis bulit valahol! De nem visz jó irányba a testnek ez a lendülete.

A testet le kell csendesíteni, és meg kell hallani, hogy mit mond a Szellem helyette! A megváltásunk kiterjed mindenre, csak ki kell magunkat igazítanunk, és vissza kell magunkat hozni arra a keskeny ösvényre. Jézus nem véletlenül mondta, hogy keskeny az ösvény. Nincs minden megengedve a keskeny ösvényen. Ez így jó nekünk, mert nem vállalhatunk mindennel közösséget. Nem vállalhatunk mindennel közösséget, csak azzal, amiben az Úr benne van, mert az Ő tulajdona lettünk. A drága Jézus Krisztusnak örömét kell lelnie bennünk, és jó gyümölcsöket kell teremnünk. Nem teremhetünk akármilyen gyümölcsöket, mert a gyümölcseről ismerik meg azt a fát. A drága Jézus kegyelme, hogy megérthetjük ezt.

A 13. versben olvashatjuk ennek a gondolatmenetnek a végét, hogy ne szánjátok oda a ti tagjaitokat a hamisságnak fegyvereiül!

RÓMA 6,11–14.

13. Se ne szánjátok oda a ti tagjaitokat hamisságnak fegyvereiül a bűnnek; hanem szánjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek, és a ti tagjaitokat igazságnak fegyvereiül az Istennek.

Vagyis a testünkről van szó. Nem adom oda magamat annak a dolognak, mert az nem jó. Bár a kívánság vinne abba az irányba, de azt mondom: nem, abba az irányba nem megyek! Ez a sikeres keresztény élet része. Nem megyek abba az irányba, nem adom oda a tagjaimat fegyvereiül ennek a hamisságnak, hanem oda szánom magamat. Ez megint a mi részünk, odaszánni magunkat, odaadni magunkat. Mire, Uram? Mire kell magamat odaszánni? Az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek. Mert meghaltunk, és új életre keltünk. A ti tagjaitokat igazságnak fegyvereiül az Istennek, hogy a szolgálatban hadakozhassatok az igazságért.

14. Mert a bűn tirajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.

Miért tudunk ellenállni a bűnnek? Mert szellemben nem tud hatalmat venni felettünk. A bűn tirajtatok nem uralkodik! Nincs hatalma feletted. Ha te ellen akarsz állni, ellen tudsz állni. Ez azt jelenti, hogy nem képes uralkodni feletted. Ha te azt mondd neki, hogy én hatalmat vettem Jézus nevében e felett, akkor nem fog uralkodni feletted. Az a szenvedélybetegség nem tud uralkodni feletted, ha te kijelented, hogy a Jézus nevében hatalmat vettél felette. Nem lesz képes

uralkodni feletted. A bűn tirajtatok nem uralkodik. A betegség tirajtatok nem uralkodik. Mikor? Ha ellenállsz neki, és elparancsolod. Nem képes uralkodni, nem képes ott maradni, nem képes uralmat venni az életed felett. Le van írva. Ámen? Nem képes, mert Jézus megfosztotta a szellemi hatalmától.

A bűn szellemi eredetű dolog, és minden, amivel karöltve jár. Kézen fogva jár a betegséggel, fájdalommal, szegénységgel, szükséggel. Amivel karöltve járna, és hozná be az életedbe, ezek nem képesek uralkodni feletted. Áldott legyen az Úr neve! Mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt. Két szellemi törvény van: a törvényé és a kegyelemé. És mi át lettünk emelve a kegyelembe. Úgyhogy a törvény valóban nem vonatkozik ránk, de attól még nem igaz, hogy mindent szabad nekünk. Meg is isszuk a levét, ha úgy megengedjük azokat, amelyek nincsenek benne a Szellem útjaiban. Ezt mindenki mérlegelje magának, mert megadatott nekünk, hogy a Szellemet meghalljuk.

A Kolossé levél írja, hogy hálákat kell adnunk az Atyának.

KOLOSSÉ 1,12.

12. Hálákat adván az Atyának, ki alkalmassá tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban;

Megint itt van a hálaadás. Aki alkalmassá tett minket arra – vagyis ez egy újonnan teremtett, csodálatos, szellemi belső ember, akit hordozol. Isten ezt a belső embert alkalmassá tette, hogy részt vegyen ebben a csodálatos világosságban, hogy részt vegyen a szentek örökségében, a világosságban. Ő tett alkalmassá, amikor újjászületél. Addig nem voltál alkalmas, hogy megállj Isten előtt, most alkalmas vagy. Most alkalmas vagy arra, hogy ezeket kijárd, képes vagy rá. Egy minősítést kaptál. Bemehetsz a világosságba, és a világosság cselekedeteit cselekedheted.

Teljes bizalommal kell lennünk az Úrhoz, hogy amire a Szellem azt mondja, hogy nem, az nem jó nekünk, azt nem kell erőltetni. Ha sokat kérjük Istentől, lehet, hogy azt mondja, hogy jó, ne nyaggass többet ezzel, tegyél, amit akarsz! De az már nem biztos, hogy jó útirány, mert tudja Isten, hogy valami ott lesz később, amiben megüthetjük a bokánkat, és aztán rájövünk, hogy nem ebbe az utcába akartunk bejönni. De az már később lesz, amikor a cselekedeteinknek a következményeivel kell élnünk.

Nézzük meg a 2Mózesben, hogy a zsidó nép is így volt vele. A mi nézőpontunkból szemlélve lehet, hogy egy út rövidebbnek, vagy könnyebbnek látszik, de Isten azt mondja, hogy mégse arra menj most, mert amit én látok, azt te még nem látod, és ez az irány jobb lesz neked! Ehhez mindenképpen meg kell tanulni a Szellem navigációt, hogy merre akar a Szellem minket vinni, és mit akar a Szellem, hogy mit tegyünk, és mit ne. Mihez adjuk oda magunkat, és mihez ne. Ez eldönti az életünk sikerét és a beteljesedésünket. A drága Jézus kegyelme, hogy olvashatjuk az Igében, hogy mi történt. Az Ószövetségben leírják nekünk azért, hogy merítsünk, tanuljunk, okuljunk belőle.

Ez akkor történik, olvassuk a 2Mózes 13-ban, amikor a zsidó nép kiszabadul az egyiptomi fogságból, és van egy csodálatos vezetőjük, a Szent Szellem. Menekülnek, mert az egyiptomi sereg üldözőbe vette őket. Isten mégsem a közelebbi és egyszerűbb utat választja nekik az ígéret földjéhez.

2MÓZES 13,17–18.

17. És lón, amikor elbocsátá a fáraó a népet, nem vitte őket Isten a filiszteusok földje felé, noha közel volt az; mert monda az Isten: Netalán mást gondol a nép, ha harcot lát, és visszatér Egyiptomba.

Vagyis lett volna egy út, ami közelebb lett volna, és kényelmesebb lett volna, és nem kellett volna annyit gyalogolniuk, és nem kellett volna olyan sok időt eltölteniük a pusztaságban a vándorlással, de Isten mégsem azt az utat választotta nekik. Vajon miért nem, Isten? Nem mindig a könnyebb utat választod?

A test mindig azt választaná, a könnyebb utat, ami könnyebb neki. Kis kibúvó itt, kis kibúvó ott, ó, úgysem látja senki, nem tud róla senki! Kimagyarázod és belemész, de ez az út nem biztos, hogy az, amit a Szent Szellem választ. Miért nem választotta? Nem azon a földön mentek, noha közel lett volna, mert monda az Isten: „Netalán mást gondol a nép, ha harcot lát, és visszatér Egyiptomba”. Vagyis volt valami azon az úton, azon a rövidebb úton, amiről Isten előre látta, hogy arra még az én népem nem képes, hogy megálljon benne. Ott lett volna a filiszteus, mint ellenség, és a filiszteus nép lehet, hogy elvette volna az én népem kedvét – mondja Isten –, hogy ne menjenek tovább, hanem visszamenjenek a szolgaság földjére.

Mi nem látunk mindent a döntéseinknél, de Isten látja ezeket az apró részleteket a helyzetekre, a körülményeinkre. És azt mondja Isten, hogy szeretném, ha engem meghallanál. Engem megkérdeznél, amikor döntéseket hozol, hogy hogyan és miként, és melyik utat választod, és melyiket ne válaszd. Mert az én áldásaim abba bele vannak csomagolva, csak te még nem látod, és megvan az okom, hogyha erre vezetlek, és nem arra. Ha a nép a rövidebb utat választotta volna, elment volna a kedve attól, hogy továbbmenjen. És visszamentek volna, hogy jaj, mekkora uborkák nőnek ott, milyen finomakat ettünk akkor! – és visszamentek volna a szolgaságba. Visszakanyarodtak volna a régi életükbe. Isten ezt látta, hogy még az én népem nincs kész erre, hogy ezekben a harcokban megálljon. Ugyanúgy van velünk is Isten, amikor megszületünk, és vannak helyzetek, amiket az Ő időzítésében még távol tart tőlünk, mert nem vagyunk készen, hogy megálljunk benne. Még a hitünk nincs ott, hogy azokban meg tudjunk mérettetni. Csak akkor engedi az Úr azokat, ha már tudja, hogy a hitünk felépült, és kiépült arra, hogy győztesen tudjunk kijönni belőle. Biztos lehetsz benne, hogy soha nem enged be olyan próbába, amelyből te vesztesen jönnél ki, ha megtanultál Őreá tekinteni.

2MÓZES 13,17–18.

18. Kerülő úton vezetése azért Isten a népet, a Vörös tenger pusztájának útján; és fölfegyverkezve jöttek ki Izrael fiai Egyiptom földjéről.

Vagyis azt mondta, hogy menjünk körbe a Vörös tenger pusztájának útján! Mentek hát fölfegyverkezve, de nem engedte be őket a harcokba, amíg nincs itt az ideje. Később, amikor Izrael népének kiépült a bizalma Istenben, akkor Isten beengedte őket azokba a harcokba. Hány népet győztek le, verték meg az ellenséget, pusztították az ellenséges népeket, mert akkor már készen álltak rá, és Isten irányításával, vezetésével, Isten védelmével mentek úgy, ahogy kellett.

Ez a mi életünkre is teljes mértékben érvényes. Nem lehet minden utat, amit felajánlanak neked, azonnal elfogadni. Benne van-e a Szellem? Akarja-e, hogy arra menj? Vagy a test kívánságának engednél? Vagy az idő sürgetésének engednél? Hozol rossz döntéseket, egyiket a másik után. Kapkodsz, és kényszerpályára kerülsz.

Van egy csodálatos vezetőnk. Azt mondja Jézus, hogy az ama Vigasztaló. Kiről van szó? A Szent Szellem. Ő bennünk lakozik. Mindent tud rólunk. Ez a drága Szent Szellem, akit az én nevemben küld az Atya – mondja Jézus. Ha Jézus nevét szólítod, akkor a Szent Szellem azonnal munkába indul. Mindenre megtanít titeket. Ha valamit szeretnél tudni, hogy Uram, hogyan imádkozzak ebben a helyzetben? Uram, taníts engem imádkozni – ma is mondhatod. Hogyan lesz ebből a kimenekedés? Melyik az az út, amelyiket választanom kell? Akkor hívd meg Őt, segít neked imádkozni.

Ő mindenre megtanít titeket – mondja Jézus –, és eszetekbe juttatja mindazokat. Ha valamit nem vettél be a pontok közé, amit még meg kellene nézned, vagy vizsgálnod, Ő eszedbe juttatja. Ha nem vettél számba valamit, eszedbe juttatja. Eszünkbe juttatja azokat. Sokszor az Igével jön elő az Úr. Valamin tépelődsz, meditálsz, hogy legyen, mint legyen, és egyszer csak felpattan egy igevers. Hogy jön ez ide? Kinyitod a Bibliádat, és ha elolvasod az Igét a szövegekörnyezetével együtt, akkor pontosan előjön belőle a megoldás, amit az Úr hozott neked. Tehát az Ő vezetése, hogy mikor, hogyan fogja neked elhozni.

Vagy eszedbe juttat egy régi helyzetet, ami valaki mással történt, és ez a helyzet teljesen ráillik most a tiedre, benne van a megoldás is, és az a te megoldásod. Tehát Ő elvezet minket, és eszünkbe juttatja, ez az Ő szolgálata, de ehhez időzni kell vele.

Meg fogjuk köszönni a Szent Szellemnek ezt a szolgálatát. Ugyanis ez a szolgálat a rendelkezésünkre áll. Az Ő szolgálata. Ha Őt biztatjuk és magasztaljuk, akkor ebben a szolgálatunkban a segítségünkre siet. Nem vagyunk magunkra hagyatva ebben a világban, csak úgy tűnik néha. De Ő ezeken a helyeken átsegít minket, és hozza a megoldást. Nagy gondoskodással átsegít minket a nehéz helyeken.

Hányan tudjátok, hogy ez az igazság? Hogy ezt már megtette százezerszer, és most meg fogja tenni újra, mert számítunk rá? A nyelvünk, amiről a Jakab 3,5 ír, hogy az az egészen picinyke kis tagunk, amely sokszor sodor minket bajba, nagy dolgokkal dicsekszik. Dicsekedhet azzal is, hogy felgyújtotta az egész erdőt az a kicsiny tűz, vagy dicsekedhet azzal, hogy azt a nehéz helyzetet micsoda pompás megoldás követte. A testedben micsoda gyógyulás jött! Az anyagi helyzetekben micsoda épülés jött! Ez a kicsiny tag dicsekszik vele, ha jól használod, ha jól élsz vele. Ez a kicsiny tag mire képes? Kimondani Isten Igéjét, képes rá.

Úgyhogy elkötelezzük magunkat, hogy csak az Igét szóljuk. Meg tudjuk ezt tenni? Ez hoz megoldást. És nem megyünk bele a test cselekedeteibe. Amíg nem érezzük, hogy a Szent Szellem abba az irányba visz minket, addig nem megyünk arra, a Jézus nevében. Megígérjük az Úrnak, hogy erre jobban figyelünk, mint eddig valaha? Jobban fogunk figyelni, jobban oda fogjuk szálni magunkat. Kimentett az Úr már sok helyről minket, most is megteszi, de a döntéseinkben kérjük meg az Ő segítségét! Ne elhamarkodottan, ne kapkodva, ne sietve gyertek ki – mondja az Ige. Ne engedjük meg, hogy a világ ijesztgetései és sodrásai minket elkapjanak! Minket a Szent Szellemnek kell vinnie egy nagyon jó irányba, ami el van nekünk készítve az új teremtésben. Az új teremtésben el vannak készítve ezek a jó cselekedetek, és addig úgysem lesz teljes az örömed, amíg ezeket a jó cselekedeteket meg nem találod. Elhiszed nekem? Az fogja hozni az örömedet.

A vesében gyógyító kenet van. A drága Úr Jézus cselekszi ezeket. Folyik az olaja. Nagyon hálás az Úr, hogy a szívedben befogadtad, amit mondani akart ma neked, mert így előbbre vagyunk vele. A Jézus nevében. Ámen. A drága Jézus nevében. Köszönjük meg Neki! Hálásak vagyunk! Övé a dicsőség mindenért!

*A barna színnel jelzett igeversék más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.